

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA(145) METAL·LÚRGIA (8). ELS JUNYENT (3)

(Continuació)

Acabada la guerra, Junyent reprèn la fabricació de maquinària tèxtil, bàsicament contínues de filat, de retorçar i de fils de fantasia, dobladors, molinoses, debanadores i aspis. L'abril de 1940 Junyent compra la casa del carrer de Pau Claris, nom que el nou règim canvia pel de carrer



Manel Junyent i
Badrinas



Josep Junyent
i Badrinas

d'Alcàsser de Toledo El 1942 Junyent tenia un capital de 234.809 pessetes i el 1945 donava feina a una seixantena de persones. El gener de 1954 compra la quadra dels números 16, 18 i 20 i el juny de 1956 la casa del número 20. El 1962 Joan Junyent, prop ja dels 80 anys, va decidir canviar la forma jurídica de l'empresa. Va separar les naus dels tallers, que, ajuntades

amb altres propietats immobles particulars, van formar part de la nova societat Continua SL, i per a la indústria va crear una societat anònima amb la mateixa raó social: **Hijo de F. Junyent, SA**, en la qual van entrar com a accionistes dos dels seus fills, el Josep i el Manel. El capital social de l'empresa va ser de 2.200.000 pessetes, representades per 220 accions de 10.000 pessetes nominals cadascuna, de les quals 182 eren propietat de Joan Junyent, que va aportar el taller, valorat en 1,743.937 pessetes, i 76.063 pessetes en efectiu. Els germans Josep i Manel Junyent van aportar cadascun 190.000 pessetes en efectiu. El Consell d'Administració el presidiria Joan Junyent. Josep Junyent va ser nomenat secretari, i Manel Junyent, vocal.

Josep Junyent Badrinas (1917-2000) exercí també el càrrec de secretari de la Compañía Hilandera del Estambre, SA (CHESA). Es casà tardanament amb Consol Anguila i Pallarols, vídua de Joan Vancells i Barba.

Manel Junyent i Badrinas (1923-1985) va ser una persona culta, que tenia en gran estima la llengua catalana, autor de poemes, acudits i músiques improvisades. Formava part de la Penya dels Ximplers dels

Amics de les Arts, una colla d'amics en la qual Manel solia tocar el piano i on se'l coneixia per *manos ligeras*. Acompanyà amb els seus comentaris els dibuixos de Salvador Alavedra en l'obra *Gargots i males lletres* que van editar el 1977. Aquell mateix any va ser l'autor de les rimes d'una auca commemorativa del cinquantenari dels Amics de les Arts. El 1986



aquesta entitat edità *Del cap i del cor*, un recull pòstum de poemes seus. Un altre germà Junyent Badrinas, el Francesc, va estudiar advocacia i restà al marge del taller familiar. El 1935 presidia la secció escolar de la Joventut Catalanista de Terrassa i el 1932, amb només 17 anys era secretari de la Junta Directiva de Ràdio Terrassa. Va morir el 1955, a l'edat de 40 anys.

Francesc de P. Junyent i Badrinas

El 31 de desembre de 1971, Manel Junyent i el seu pare intercanvien els càrrecs en el Consell d'Administració de l'empresa Hijo de F. Junyent, SA.

El primer va accedir-ne a la presidència, mentre que el pare -que tenia ja 88 anys- roman vocal fins a la seva mort, el 4 de març de 1973. Uns mesos després del decés, concretament el 4 de desembre d'aquell any, el capital social de l'empresa s'amplia en tres milions de pessetes i queda fixat en 5,200.000 pessetes. Josep i Manel Junyent van subscriure per parts iguals tot l'augment, excepte 80.000 pessetes, que subscriu Josep Peiró i Sellarès.

Aviat començaria la recessió del tèxtil que faria caure en picat la demanda de nova maquinària. Hijo de F. Junyent, SA, es veu obligada a acollir-se als beneficis de la suspensió de pagaments que va presentar en el Jutjat de Terrassa el dia 6 de setembre de 1979. El 12 d'abril de 1980 es va aprovar el conveni en què s'acordava el tancament definitiu de l'empresa que tenia llavors 43 treballadors en nòmina.

Fent un repàs del llibre de personal de l'empresa, comprovem que en els dos terços de segle en què va funcionar van passar-hi 950 persones -algunes menys si descomptem els reingressos-, entre les quals veiem noms coneguts com Ramon Cortina i Salmurri que va ser regidor per Esquerra republicana durant la Guerra Civil, Fermí Massana i Simon que esdevindria alcalde de Vacarisses, Jaume Galofre i Gabarró que ha estat president del Centre Excursionista, i l'editor del diari local, Julià Sanz.

RAFEL COMES